

да мога получи воля да стоя и да се разхождамъ предъ вратата на коушътъ. Но като знаяхъ че съ формална молба отъ турци таквозъ нѣщо не може да се постигне, помогнахъ си съ тактиката на своеволно и неугадатно усвояване на едно право. Всѣки день именно азъ сѣдяхъ по близо до вратата, по-сѣтиѣ оставахъ степенката повечко до самитѣ врата и глѣдахъ на вѣнъ. още по-сетнѣ оставахъ вѣнъ предъ вратата, най-сетнѣ си зехъ воля да се разхождамъ заранъ и вечеръ предъ коушътъ.

Оставахъ ми още едно главно желание: да стане дѣто безъ спѣшка да си пописвамъ. Размишлявахъ какъ да направя отъ това *fait-accomplí*. Веднажъ зѣрнахъ моливъ въ рѣцѣтъ на едно забтие. Рекохъ му да ми даде и кѣсче хартия, че ще му копирамъ профильтъ. Той склони и тази работа нѣкъкъ ми доде срѣжки. Той зе да се радва и да показва картината на другитѣ, които пожелаха сѣщото и тѣмъ да направя. Азъ тогази рекохъ, че на драго сърдце ще имъ направя тѣзъ услуга, ако ми купятъ дебела хартия и нужднитѣ моливи. Коушъ-победчията, който иначе бѣше твърдѣ веселъ челѣкъ, зе на себе си тази работа самичѣкъ и ми донесе хартия и моливи. Отъ тогазъ до петнайсетъ дена все имъ рисувахъ или забтийски профили или други пикантни картинки, съ които дарявахъ забтийцѣ и за които се прочухъ и си заслужихъ тѣхното приятелство, а най-много: приучихъ ги да ме не подозрѣватъ, кога ме видятъ съ хартия и моливъ въ рѣката.

Тѣй преминавахъ моитѣ хубави пролѣтни дни. Ставахъ късно, денемъ четѣхъ или пишѣхъ, а вечеръ се расхождахъ предъ коушътъ и гледахъ на хубавото свободно небе и на бледний мѣсець, кога минаваше между зградата на министерството и нейниятъ уличенъ зидъ, — или сѣдахъ близо до забтийцѣ та слу-